

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 23. ledna 2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Rudolfa Tomašoviče a soudců JUDr. Jana Veselého a JUDr. Lubomíra Klimáčka odvolání, které proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26.10.2011 č.j. [REDACTED] podal obžalovaný

M [REDACTED] K [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] okres [REDACTED], české národnosti, svobodný, bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED] okres [REDACTED] přechodně bytem [REDACTED] okres [REDACTED], t.č. ve vazbě ve Věznici VS ČR [REDACTED]

a rozhodl t a k t o :

I. Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr.ř. se z podnětu odvolání obžalovaného M [REDACTED] K [REDACTED] napadený rozsudek **zrušuje** ohledně tohoto obžalovaného v celém rozsahu.

II. Za splnění podmínek uvedených v ust. § 259 odst. 3 tr.ř. se ve věci nově rozhoduje t a k t o :

obžalovaný M [REDACTED] K [REDACTED]

j e v i n e n , ž e

poté, co jej a O [REDACTED] A [REDACTED] najal v přesně nezištěné době měsíce listopadu 2007 J [REDACTED] K [REDACTED] J [REDACTED] R [REDACTED] prostřednictvím M [REDACTED] K [REDACTED] v penzionu v městě [REDACTED] v České republice jako kurýry pro převoz kokainu v tělních

dutinách za dohodnutou provizi 4.000,- Euro za 1 kilogram převezené drogy z republiky Peru do Nizozemského království, na základě této dohody následně M█████ K█████, O█████ A█████ a M█████ K█████ odjeli do Utrechtu v Nizozemí, kde cca 2 týdny pobývali v blíže nezjištěném bytě K█████ J█████. J█████ R█████ vystupujícího pod přezdívkou „T█████“, po uvedené době odvezl „T█████“ M█████ K█████ O█████ A█████ a M█████ K█████ na letiště do Bruselu v Belgii, odkud odletěli dle pokynů „T█████“ dne 25.11.2007 do Limy, hlavního města Peru, kde na ně čekal dosud neztotožněný muž peruánské národnosti vystupující pod jménem „W█████“, který je ubytoval v blíže nezjištěném rekreačním letovisku v Limě a společně s dalším neztotožněným mužem peruánské národnosti vystupujícím pod jménem „A█████“ se o ně během pobytu v Limě starali, přičemž pobyt v Utrechtu, letenky i pobyt v Limě hradil J█████ K█████. J█████ R█████ přičemž po jednom týdnu pobytu v Limě přinesl „█████“ na hotelový pokoj kokain zabalený v kapslích určených k polykání, následně M█████ K█████ spolykal cca 1 kilogram kokainu, stejně tak napolykal O█████ A█████ a M█████ K█████, každý množství 0,75 kilogramu a s takto napolykanou drogou odletěli dne 4.12.2007 z Limy do Bruselu, kde na ně na letišti již čekal „T█████“, převezl je zpátky do Utrechtu, poté, co M█████ K█████ a O█████ A█████ vyloučili kapsle z těla a předali je „T█████“, vrátili se každý zvlášť do České republiky, přičemž O█████ A█████ se vrátil do České republiky v průběhu první poloviny prosince 2007 a M█████ K█████ až na jaře 2008, přičemž se tohoto jednání dopustili s vědomím, že se jedná o omamnou látku kokain a to i přesto, že neměli oprávnění pro nakládání s omamnými a psychotropními látkami, přičemž kokain je omamnou látkou zařazenou v příloze 1 zákona č. 167/1998 Sb.

t e d y

neoprávněně dovezl a pro jiného přechovával omamnou látku a takový čin spáchal jako člen organizované skupiny a ve větším rozsahu.

T í m s p á c h a l

trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1,2 písm. a) tr.zák. účinného do 31.12.2009

a o d s u z u j e s e

za výše uvedený trestný čin a dále za přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku a přečin krádeže dle § 205 odst. 2 tr.zákoníku, kterými byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve ██████ sp.zn. ██████, ze dne 25.6.2010, který převzal dne 2.7.2010 a jenž nabyl právní moci dne 13.7.2010 podle § 187 odst. 2 tr. zákona za použití ustanovení § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí

svobody v trvání **sedmi (7) let.**

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona (účinného do 31.12.2009) se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Současně se **zrušuje** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu ve Svitavách sp.zn. [REDAKCE] ze dne 25.6.2010, který obž. M [REDAKCE] K [REDAKCE] převzal dne 2.7.2010 a jenž nabyl právní moci dne 13.7.2010 a všechna rozhodnutí obsahově na tento výrok navazující, pokud jeho zrušením pozbyla svého podkladu.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen krajský soud) byli uznáni vinnými O [REDAKCE] A [REDAKCE] (v bodech 1/-3/) a M [REDAKCE] K [REDAKCE] (v bodě 2/), že

„1. jako členové organizované skupiny sestávající se z osob obžalovaného O [REDAKCE] A [REDAKCE], J [REDAKCE] K [REDAKCE] J [REDAKCE] R [REDAKCE] vystupujícího pod přezdívkou „T [REDAKCE]“, a M [REDAKCE] K [REDAKCE] pašovali omamnou látku kokainu z republiky Argentina, a to tak, že v přesně nezjištěné době v měsíci říjnu 2007 odjel O [REDAKCE] A [REDAKCE] a J [REDAKCE] R [REDAKCE] z České republiky do Holandska, na základě předchozích dohod ve vzájemné součinnosti a dělbě práce, „T [REDAKCE]“ na bližší nezjištěném místě v Utrechtu v Nizozemském království sjednal O [REDAKCE] A [REDAKCE] M [REDAKCE] K [REDAKCE] z Nizozemí a dalšího dosud neustanoveného muže ze Surinamu jako kurýry pro převoz kokainu v tělních dutinách za dohodnutou provizi 4.000,- Euro za jeden kilogram převezené drogy z Argentiny do Nizozemského království. „T [REDAKCE]“ uvedené osoby vybavil letenkami, informacemi a finančními prostředky na cestu, které svěřil M [REDAKCE], odvezl je z Utrechtu do Bruselu, hlavního města Belgie, odkud tyto osoby dne 19.10.2007 odletěly do Buenos Aires, kde se ubytovaly v hotelu, který „T [REDAKCE]“ předem určil. „T [REDAKCE]“ s nimi do Argentiny neletěl, o jejich pobyt se v Buenos Aires staral dosud neustanovený muž tmavé pleti, nezjištěné státní příslušnosti, který jim dne 24.10.2007 donesl do hotelového pokoje kokain zabalený v kapslích, které měly napolykat, následně O [REDAKCE] A [REDAKCE] spolykal cca 0,75 kilogramu kokainu, stejně tak napolykal i M [REDAKCE] K [REDAKCE] a dosud neustanovený muž ze Surinamu, s takto napolykanou drogou odletěly uvedené osoby dne 25.10.2007 z Buenos Aires do Bruselu, kde na ně již na letišti čekal „T [REDAKCE]“ a převezl je zpátky do Utrechtu, poté, co vyloučily kapsle z těla a předaly je „T [REDAKCE]“, vrátil se

O [redacted] A [redacted] do České republiky v doprovodu M [redacted]
K [redacted]

2. v přesně nezjištěné době měsíce listopadu 2007 J [redacted] K [redacted]
J [redacted] R [redacted] prostřednictvím osoby M [redacted]
K [redacted] v penzionu v městě [redacted] v České republice
sjednal M [redacted] K [redacted] a O [redacted] A [redacted] jako kurýry pro
převoz kokainu v tělních dutinách za dohodnutou "provizi
4.000,-Euro za 1 kilogram převezené drogy z republiky Peru
do Nizozemského království; na základě této dohody následně
M [redacted] K [redacted] O [redacted] A [redacted] a M [redacted] K [redacted] odjeli do
Utrechtu v Nizozemí, kde cca 2 týdny pobývali v blíže
nezjištěném bytě „T [redacted]“, po uvedené době odvezl „T [redacted]“
M [redacted] K [redacted] O [redacted] A [redacted] a M [redacted] K [redacted] na
letišti do Bruselu v Belgii, odkud uvedené osoby odletěly
dle pokynů „T [redacted]“ dne 25.11.2007 do Limy, hlavního města
Peru, kde na ně čekal dosud neustanovený muž peruánské
národnosti vystupující pod jménem „W [redacted]“, který je
ubytoval v blíže nezjištěném rekreačním letovisku v Limě a
společně s dalším neustanoveným mužem peruánské národnosti
vystupujícím pod jménem „A [redacted]“ se o ně během pobytu v Limě
starali, přičemž pobyt v Utrechtu, letenky i pobyt v Limě
hradil J [redacted] K [redacted] J [redacted] R [redacted] přičemž po
jednom týdnu pobytu v Limě přinesl „A [redacted]“ na hotelový pokoj
kokain zabalený v kapslích určených k polykání, následně
M [redacted] K [redacted] spolykal cca 1 kilogram kokainu stejně tak
napolykal O [redacted] A [redacted] a M [redacted] K [redacted], každý množství
0.75 kilogramu a s takto napolykanou drogou odletěly
uvedené osoby dne 4.12.2007 z Limy do Bruselu, kde na ně na
letišti již čekal „T [redacted]“, převezl je zpátky do Utrechtu,
poté, co M [redacted] K [redacted] a O [redacted] A [redacted] vyloučili kapsle z
těla a předali je „T [redacted]“, vrátili se každý zvláště do
České republiky, přičemž O [redacted] A [redacted] se vrátil do České
republiky v průběhu první poloviny prosince 2007 a M [redacted]
K [redacted] až na jaře 2008,

3. obžalovaný O [redacted] A [redacted], L [redacted] K [redacted] M [redacted] H [redacted] a
osoby žijící v Nizozemském království, a to J [redacted] K [redacted]
J [redacted] R [redacted] C [redacted] G [redacted] vystupující pod
přezdívkou „C [redacted]“, Robert J [redacted] H [redacted] a další blíže
neustanovené osoby z Nizozemského království a republiky
Peru jako členové organizované skupiny působící na území
České republiky v [redacted] [redacted] okres
[redacted] Nizozemského království a republiky Peru od přesně
nezjištěné doby, nejméně však od měsíce července 2009, po
předchozích dohodách ve vzájemné součinnosti a dělbě práce
se neoprávněně pokusili zorganizovat převoz omamné látky z
dosud neznámého zdroje z republiky Peru do Nizozemského
království tím způsobem, že O [redacted] A [redacted] mezi svými
přáteli pomohl J.K.J.R [redacted] sjednat za provizi 4.000,-
Euro, L [redacted] K [redacted] a M [redacted] H [redacted] jako kurýry pro
převoz kokainu v tělních dutinách z republiky Peru do
Nizozemského království; na základě této dohody na přelomu
měsíce července a srpna 2009 odjeli L [redacted] K [redacted] M [redacted]

H. a O. A. společně s osobou „T.“ a dvěma dalšími neustanovenými osobami z Nizozemského království do Utrechtu v Nizozemsku, kde přibližně 2 týdny pobývali v blíže nezjištěném bytě „T.“, po uvedené době O. A., M. H. I. K. a R. H. na základě pokynů „T.“ odletěli letadlem společnosti Iberia z Amsterdamu do Limy, hlavního města Peru, kde na ně po přiletu čekal dosud neustanovený muž peruánské národnosti, který je ubytoval v hotelu El Calibre v Limě, přičemž veškeré náklady s tímto spojené hradil „T.“, asi po jednom dni se k uvedené skupině v Limě připojil „T.“ s tím, že jmenované převezl do dalšího blíže neustanoveného hotelu v Limě, kde jim asi po týdnu, dne 24.8.2009, na jednom z pokojů předal omamnou látku kokain balenou v tobolkách o rozměrech cca 5x2 centimetru a 6x2,5 centimetru určených k polykání a následně za přítomnosti O. A. který dle dohody drogy pašovat neměl, spolykal M. H. 53 kusů uvedených tobolek o celkové čisté váze 514 gramů kokainu a L. K. 59 kusů tobolek o celkové čisté váze 627 gramů kokainu, stejně tak kokain v nezjištěném množství spolykal i R. H.; poté, co M. H. L. K. a R. H. uvedené tobolky s kokainem spolykali, odcestovali téhož dne z hotelu do mezinárodního letiště Jorge Chavez v Limě k odletu do Nizozemí přes Madrid a Brusel, kde na jmenované měl již čekat „C.“, po odbavení zavazadel R. H. opustil M. H. a I. K. a čeští kurýři byli následně na letišti v Limě zadrženi, přičemž O. A. opustil Peru dne 27.8.2009 přímou leteckou linkou Lima - Amsterdam,

výše uvedeného jednání se obžalovaní dopustili s vědomím, že se jedná o omamnou látku kokain, a to i přesto, že nedisponovali příslušným oprávněním pro nakládání s omamnými a psychotropními látkami, přičemž kokain podle zákona číslo 167/1998 Sbírký patří mezi omamné látky zařazené do seznamu I. podle jednotné Úmluvy o omamných látkách.“

Jednání obžalovaného M. K. bylo právně kvalifikováno jako trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, 2 písm. a), odst. 4 písm. c) tr.zák. účinného do 31.12.2009.

Za výše uvedený trestný čin a dále za přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku a přečin krádeže dle § 205 odst. 2 tr.zákoníku, kterými byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve sp.zn. ze dne 25.6.2010, který převzal dne 2.7.2010 a jenž nabyl právní moci dne 13.7.2010 byl odsouzen podle § 187 odst. 4 tr. zákona za použití ustanovení § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvanácti (12) let.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona byl pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

Současně byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu ve [redacted] sp.zn. [redacted] ze dne 25.6.2010 a všechna rozhodnutí obsahově na tento výrok navazující, pokud jeho zrušením pozbyla svého podkladu.

Jednání obž. O.A. [redacted] bylo jak v bodě 1)-2), tak v bodě 3) právně kvalifikováno jako zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1,3 písm. c), odst. 4 písm. c) tr.zákoníku.

Za to byl odsouzen jako spolupracující obviněný ve smyslu ustanovení § 178a tr.řádu podle § 283 odst. 4 tr.zákoníku, § 58 odst. 4 tr.zákoníku a § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti let.

Podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku byl pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s dozorem.

II.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání pouze obž. M.K. [redacted]

Věc byla vrchnímu soudu předložena dne 2.12.2011.

III.

Odvolání písemně odůvodnil obhájce obžalovaného.

Odvolání směřuje do výroků o vině a trestu.

Podle obžalovaného je skutek v bodě 2) napadeného rozsudku vykonstruován na podkladě nepravdivé výpovědi O. [redacted] A. [redacted] Neexistují žádné přímé či nepřímé důkazy, které by prokázaly cokoliv, co je v popisu skutku uvedeno.

O. [redacted] A. [redacted] mohl mít důvod nepravdivě obžalovaného obvinít, a to zřejmě ve snaze získat pro sebe menší trest. Proto obžalovaného ve svých výpovědích označil jako spolupachatele. Soud prvního stupně měl při posuzování věrohodnosti jeho výpovědi přihlídnout k tomu, že se jedná o osobu stíhanou za závažnou trestnou činnost, kdy je pro něho motivující vyhovět orgánům činným v trestním řízení.

N. [redacted] H. [redacted] není věrohodnou svědkyní. Je to osoba, která užívá pervitin, což řešila i Policie ČR. Její výpověď nemá žádnou důkazní sílu, když ani nemá konkrétní vztah k bodu 2) napadeného rozsudku. Svědkyně I. [redacted] K. [redacted], v přípravném řízení i u hlavního líčení uvedla, že oba obžalované zná, ale její výpověď nemá žádný vztah k bodu 2). Svědek V. [redacted] K. [redacted] uváděl, že obžalovaného zná, ale o jeho činnosti nic nevěděl. Svědkyně I. [redacted] N. [redacted] uvedla, že oba obžalované zná a

obžalovaný M. K. v penzionu na návštěvě za Holanďany nebyl. Její výpověď nemá žádný vztah k bodu 2). Čtené svědecké výpovědi T.D., Z.H., O.H., M.K., M.N., Z.S. a V.S. nemají žádný vztah k bodu 2).

Skupina listin, které poskytla Peruánská republika neprokazuje, že by se obžalovaný měl dopustit trestné činnosti.

Dopis, který ods. K. zaslal z vězení v Peru své sestře L. K. ve kterém se zmínil o své trestné činnosti a kopie letenek zajištěné v cestovní kanceláři Arke v Utrechtu neprokazují, že by se obžalovaný měl dopustit trestné činnosti.

Cestovní kufr zajištěný při domovní prohlídce, jehož vnitřní strany vykazovaly pozitivní reakci na zbytky hydrochloridu kokainu neprokazuje, že by se obžalovaný měl dopustit trestné činnosti. Kufr dostal darem v Holandsku a není mu nic známo o tom, že by v něm někdy měl být uložen kokain. Expertíza neurčila kdy byl v kufru kokain, v jakém množství tam byl ani nebylo zkoumáno kdy a od koho kufr obdržel.

Dopisy, které byly zajištěny při domovní prohlídce, kdy se jedná o jeho korespondenci s osobou „T.“, fotografie této osoby, poznámkový bloček se jmény, adresami a kontakty a doklady o zaslání finančních prostředků z Holandska neprokazují, že by se měl dopustit trestné činnosti.

S ohledem na uvedené obžalovaný považuje napadený rozsudek za nepřezkoumatelný a navrhuje odvolacímu soudu, aby rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

IV.

Ve veřejném zasedání vrchního soudu obhájce obžalovaného především odkázal na písemné odůvodnění odvolání.

Zdůraznil pak, že výpověď spoluobžalovaného O. A. není věrohodná, ani jeho osoba není věrohodná. K usvědčující nepravdivé výpovědi mohl mít více důvodů.

Dále obhájce namítl, že institut spolupracujícího obviněného (O.A. podle § 178a tr.ř. byl zakotven v novele trestního řádu později, než mělo dojít ke spáchání předmětného skutku. V této souvislosti upozornil na zákaz retroaktivity.

Soudu prvního stupně bylo rovněž vytknuto, že nerespektoval zásadu presumpce nevinny a zásadu in dubio pro reo (v pochybnostech ve prospěch).

Ze všech těchto důvodů obhájce navrhl, aby vrchní soud napadený rozsudek v příslušné části zrušil a obžalovaného zprostil obžaloby.

Obž. M. K. [REDAKCE] ve všem odkázal na vystoupení obhájce.

Státní zástupkyně VSZ ve vyjádření k odvolání obžalovaného zdůraznila, že jeho odvolání nepovažuje za důvodné. Jeho trestná činnost byla nepochybně prokázána jak výpovědí O.A. [REDAKCE], tak výpověďmi svědkyň a obsahem telefonických hovorů.

Soud prvního stupně při hodnocení provedených důkazů postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5,6 tr.ř.

Státní zástupkyně má za to, že odvolací senát se bude při zkoumání správnosti použité právní kvalifikace zabývat i kvalifikací podle odst. 4 písm. c) § 187 tr.zák.

Vychází tak se znalostí respektované judikatury (rozh. ÚS a NS ČR).

Konečný návrh přednesla ve dvou alternativách - odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr.ř. zamítnout, event. za předpokladu, že odvolací senát dospěje s přihlédnutím k ust. § 88 odst. 1 tr.zák. k závěru, že okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby podle odst. 4 písm. c) § 187 tr.zák. byla naplněna pouze formálně, aby podle toho nově ve věci rozhodl.

V.

Vrchní soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1, 4 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost napadených výroků rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo a to z hlediska vytýkaných vad.

Po přezkoumání dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné pouze částečně.

Pokud jde o řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, je nutné především obecně konstatovat, že odvolací senát nezjistil porušení práv obžalovaného na obhajobu jak v přípravném řízení, tak ani v řízení před soudem prvního stupně.

Pokud jde o skutková zjištění, vrchní soud nezjistil žádné procesní vady porušením příslušných ustanovení trestního řádu, které by mohly negativně ovlivnit výsledky zjištění skutkového stavu. Ten byl zjištěn v rozsahu pro rozhodnutí soudu nezbytný a ani odvolací senát nemá o něm důvodné pochybnosti (§ 2 odst. 5 tr.ř.).

I při hodnocení důkazů krajský soud postupoval důsledně podle § 2 odst. 6 tr.ř. Zde jsou jednoznačně stanovená

pravidla, podle kterých musí nalézací soud postupovat, která pak umožňují soudu odvolacímu přezkoumat, jak soud prvního stupně ke svému přesvědčení dospěl, zda postupoval správně a zda k tomu přesvědčení dospěl důvodně.

V předmětné trestní věci jde o klasický případ, vyžadující důslednou aplikaci zásady volného hodnocení důkazů (zakotvené v citovaném ustanovení), opírající se o skutečně všestranné, logické hodnocení důkazů nejen jednotlivě, ale především ve vzájemných souvislostech. Touto zásadou se nalézací soud řídil a při její realizaci přihlížel ke konkrétním okolnostem případu.

Zásada volného hodnocení důkazů znamená, že trestní řád nestanoví pravidla určující množství a míru důkazů potřebných k prokázání určité skutečnosti, ani důkazní sílu provedených důkazů, tj. míru jejich věrohodnosti. Důkazy opatřené v souladu se zákonem musí být poté i hodnoceny v duchu zákonem stanovených zásad (především zásady volného hodnocení důkazů) tak, aby nebyly podstatným způsobem zpochybněny. Pak je bez vad zjištěno a objasněno to, co je předmětem dokazování - t.j. v nezbytném rozsahu zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a takový stav v předmětné věci existuje.

Trestnost skutku obžalovaného krajský soud správně posuzoval podle trestního zákona účinného v době jeho spáchání, protože podle pozdějšího zákona to není pro obžalovaného příznivější.

Vrchní soud se však neztotožnil s právním názorem soudu prvního stupně, že jednání obžalovaného M.K. [REDAKCE] nutno kvalifikovat i podle odst. 4 písm. c) § 187 tr.zák. (spáchání činu uvedeného v odst.1 § 187 tr.zák. ve spojení s organizovanou skupinou působících ve více státech).

Organizovanou skupinou se rozumí sdružení více (nejméně tři) trestně odpovědných osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení, jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu a tím i jeho nebezpečnost pro společnost. Tímto způsobem lze spáchat i jen ojedinělý, jednorázový trestný čin. Nevyžaduje se výslovné přijetí za člena skupiny nebo výslovné přistoupení ke skupině. Postačí, že pachatel se do skupiny fakticky včlenil a aktivně se na její činnosti podílel.

Vzhledem k tomu, že spáchání trestného činu organizovanou skupinou zpravidla zvyšuje jeho stupeň nebezpečnosti pro společnost, řada skutkových podstat tuto skutečnost uvádí jako okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby (např. § 187 odst. 2 písm. a) tr.zák.). Někde se ještě vyžaduje specifický charakter organizované skupiny, aby byla znakem tzv. kvalifikované skutkové podstaty, jak je tomu i v případě právní kvalifikace podle § 187 odst. 4 písm. c) tr.zák. Musí jít o

organizovanou skupinu působící ve více (nejméně dvou včetně ČR) státech.

Jak vyplývá z ustanovení § 88 odst. 1 tr.zák. k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby se přihlédne jen tehdy, jestliže pro svou závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost (tzv. materiální posuzování).

K vyšší trestnosti proto nestačí pouhé naplnění formálních znaků okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, poněvadž zároveň musí být vždy splněn materiální předpoklad, tj. podstatně zvýšený stupeň nebezpečnosti pro společnost.

Okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby naplněná konkrétní skutečností může mít totiž v různých případech různou závažnost a rozdílný vliv na konkrétní stupeň nebezpečnosti posuzovaného trestného činu oproti jiným trestným činům. Stupeň nebezpečnosti konkrétního trestného činu není totiž nikdy určován materiálním významem jen jedné, byť i závažné okolnosti, nýbrž je určován komplexem všech okolností případu. Z těchto důvodů musí soud přihlížet vždy ke všem okolnostem konkrétního případu a při zkoumání, zda v konkrétním případě je reálně splněna materiální podmínka uvedená v § 88 odst. 1, musí vycházet z komplexního hodnocení stupně nebezpečnosti činu pro společnost, tedy z hledisek uvedených v § 3 odst. 4 tr.zák.

Po přezkoumání věci dospěl vrchní soud k závěru, že okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby členstvím v organizované skupině působící ve více státech (odst.4 písm. c) § 187 tr.zák.) svým jednáním obžalovaný naplnil pouze formálně.

Své stanovisko odvolací senát opírá i o právní závěry, ke kterým dospěl Ústavní soud ČR při výkladu ustanovení § 88 odst. 1 tr.zák. ve vztahu k ust. § 187 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr.zák. (náleží ÚS ČR ze dne 10.12.2009 sp.zn. III. ÚS 1481/09).

V odůvodnění citovaného nálezu je m.j. zdůrazněno:

„Ústavní soud v řadě svých rozhodnutí konstatoval, že jen důsledné respektování principu trestání jako je ultima ratio zaručuje, že omezení základních práv jednotlivců v důsledku trestních sankcí bude možno považovat za proporcionální s účelem sledovaným trestním zákonem (viz nálezy sp. zn.IV. ÚS 469/04, I. ÚS 631/05, II. ÚS 254/08). Ze zásady proportionalit trestní represe vyplývá především požadavek, aby byl uložený trest přiměřený spáchanému skutku. Tato zásada rovněž neumožňuje tzv. exemplární trestání, sledující pouze cíle generální prevence (odstrašení potenciálních delikventů) bez zřetele k prevenci individuální, vztahující se ke konkrétnímu skutku a ke konkrétnímu pachateli (náleží sp. zn.IV.ÚS 463/97).

Trestný čin kvalifikovaný podle § 187 odst. 1, 4 tr.zák. je jedním z nejzávažnějších trestných činů, jež jsou v

trestním zákoně uvedeny. Zákon u něj počítá s trestní sazbou od deseti do patnácti roků odnětí svobody, což je stejná trestní sazba jako např. u trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zák. Pokud jde o kvalifikované skutkové podstaty, spojuje trestní zákon tuto trestní sazbu s těmi nejzávažnějšími následky, typicky se způsobením smrti z nedbalosti (viz např. tr. čin loupeže dle § 234 odst. 3 tr. zák. či trestný čin znásilnění dle § 241 odst. 4 tr. zák. ve znění platném do 31.8.2006). Ze struktury ust. § 187 odst. 4 tr. zák. je dále patrné, že jednání naplňující kvalifikující znak dle písm. c) tohoto ustanovení („spáchá takový čin ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech“) musí být co do závažnosti srovnatelné se zvláště přitěžujícími okolnostmi dle písm. a) a b) téhož ustanovení (způsobení těžké újmy na zdraví více osob nebo smrti, resp. získání prospěchu velkého rozsahu, tzn. nejméně 5 000 000.- Kč dle § 89 odst. 11 tr. zák.). Z uvedeného systematického srovnání a z vysoké trestní sazby, stanovené v § 187 odst. 4 tr.zák. lze dovodit že zákonodárce zavedením kvalifikované skutkové podstaty sledoval postih nejzávažnějších případů organizovaného obchodu s narkotiky, s vyšším stupněm plánovitosti a organizovanosti a se značně velkým množstvím drogy, s níž je nakládáno.“

Podle Ústavního soudu ČR musí kvalifikační znak - spáchaný čin „ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech“ sehrát relevantní roli, z níž by bylo možno dovodit podstatné zvýšení stupně společenské nebezpečnosti. Taková kvalifikace by mohla být oprávněna např. tehdy, jestliže působení organizované skupiny ve více státech by se vyznačovalo pravidelným přeshraničním kontaktem kurýrů, častým využíváním mezinárodní přepravy, častým využíváním mezinárodního platebního styku, častější distribucí zboží a peněz přes státní hranice, mezinárodní dělbu činnosti, rafinovanými způsoby páchaní ve více zemích apod., tedy všude tam, kde mezinárodní prvek sehrává nějakou významnou roli.“

Podle Ústavního soudu ČR nelze, jak tomu bylo v dosavadní soudní praxi, vycházet ze starší judikatury.

Ze shora uvedených důvodů proto vrchní soud dospěl k závěru, že nelze jednání obžalovaného právně kvalifikovat i podle odst. 4 písm. c) § 187 tr.zák. Z podnětu odvolání obžalovaného proto napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a jednání obžalovaného právně kvalifikoval podle § 187 odst. 1,2 písm. a) tr.zák. (spáchání činu jako člen organizované skupiny a ve větším rozsahu).

Pachatel trestného činu podle § 187 odst. 1,2 tr.zák. bude potrestán trestem odnětí svobody na dvě léta až deset let.

Při rozhodování o výměře trestu vycházel odvolací senát z ustanovení § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 tr.zák.

Po vyhodnocení stupně nebezpečnosti trestného činu pro společnost (zde zejména množství drogy a mezinárodní prvek), možnosti nápravy a poměrů pachatele (zde zejména skutečnost, že obžalovaný byl opakovaně soudně trestán a že mu byl ukládán souhrnný trest) dospěl vrchní soud k závěru, že přiměřeným je trest ve výměře sedmi let, tj. nad polovinou trestní sazby podle ust. § 187 tr.zák. (která podle speciálního výpočtu představuje 6 let).

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr.zák. byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou, když pro zařazení do mírnějšího typu věznice nebyly zákonné podmínky (§ 39 odst. 3 tr.zák.) zjištěny.

Protože obžalovanému byl ukládán souhrnný trest, vrchní soud zrušil výrok o trestu uložený obžalovanému trestním příkazem citovaným ve výrokové části tohoto rozsudku.

VI.

Zbývá tak jen zaujmout stanovisko k námitkám obžalovaného k hodnocení provedených důkazů, které se mělo negativně projevit při rozhodování o jeho vině.

Se žádnou z těchto námitek se odvolací senát neztotožnil.

Především je nutné zdůraznit, že odvolací senát musel odmítnout již základní námitku, že skutek, pro který byl obžalovaný uznán vinným, byl vykonstruován na podkladě nepravdivé výpovědi spoluobžalovaného O. A. [REDACTED].

Touto otázkou se zabýval již nalézací soud (viz str. 15-16 odůvodnění napadeného rozsudku).

Vrchní soud se ztotožnil se závěrem, že O.A. [REDACTED] neměl žádný důvod nepravdivě obviňovat obž. M.K. [REDACTED]. O tom, že by tak učinil, aby docílil uložení mírnějšího trestu, nesvědčí žádná indicie.

V této souvislosti odvolací senát nepovažuje za důvodné zabývat se námitkou ke správnosti aplikace institutu spolupracujícího obviněného v případě O.A. [REDACTED]. Lze jen dodat, že O.A. [REDACTED] usvědčoval obž. K. [REDACTED] z trestné činnosti již ve své výpovědi dne 8.11.2010. Až při výslechu, který provedla státní zástupkyně dne 22.11.2010 souhlasil s postupem podle § 178a tr.ř.

Velmi podstatný v této souvislosti je správný a důležitý závěr soudu prvního stupně, že výpověď O.A. [REDACTED] v tom směru, že obž. M.K. [REDACTED] se podílel na nelegálním dovozu drogy, nepřímo potvrzují i výpovědi svědkyň N.H. [REDACTED] (str. 10 odůvodnění napadeného rozsudku) a Z.S. [REDACTED] (str. 12 odůvodnění).

Zcela bez významu není ani zjištění, že organizátor s přezdívkou „T[REDAKOVANÉ]“ obžalovaného finančně podporoval ve výkonu trestu.

Jiné důkazy, jako důkazy usvědčující obžalovaného z trestné činnosti v bodě 2) ani krajský soud neuvádí (výpovědi svědků, listinné důkazy, expertiza kufru zajištěného při domovní prohlídce, na které poukazuje obhajoba).

Soud sice uzavírá, že obžalovaný cestoval do Peru s odstupem jednoho měsíce celkem dvakrát. Předmětem trestního stíhání je pouze jedna cesta (skutek v bodě 2/).

Zásadu in dubio pro reo nalézací soud neporušil, protože ve věci žádné pochybnosti neměl.

VII.

Ze všech těchto důvodů bylo proto rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, jež dnešním dnem nabývá právní moci, není další řádný opravný prostředek přípustný.

Je však možno proti němu podat dovolání.

Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a to ve prospěch i neprospěch odsouzeného.

Odsouzený může podat dovolání pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká a může tak učinit pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud.

Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr.ř.

V Praze dne 23.ledna 2012

Předseda senátu:
JUDr. Rudolf Tomašovič, v.r.

Za správnost vyhotovení:
[REDAKOVANÉ]

